

पुरोपवाहिनीं पुरसमीपे वहन्ती अरौत्सीत् आत्मन्येवावरुध ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नदीराज्ञेन्यवेदयन्मिथुनमित्यनुषज्यते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पुंसवने पुंसवयोग्ये काले तदहः तस्मिन् दिने ॥ ४० ॥

पुरोपवाहिनीं तस्य नदीं शुक्तिमतीं गिरिः ॥ अरौत्सीच्चेतनायुक्तः कामात्कोलाहलः किल ॥ ३५ ॥ गिरिं कोलाहलं तंतुपदावसुरताडयत् ॥ निश्चक्राम ततस्तेन प्रहारविवरेण सा ॥ ३६ ॥ तस्यां नद्यां सजनयन्मिथुनं पर्वतः स्वयं ॥ तस्माद्विमोक्षणात्प्रीतानदीराज्ञेन्यवेदयत् ॥ ३७ ॥ यः पुमानभवत्तत्र तंसराजर्षिसत्तमः ॥ वसुर्वसुप्रदश्चक्रे सेनापतिमरिंदमः ॥ ३८ ॥ चकार पत्नीं कन्यां तु तथा तां गिरिकां नृपः ॥ वसोः पत्नी तु गिरिका कामकालं न्यवेदयत् ॥ ३९ ॥ ऋतुकालमनुप्राप्ता स्नाता पुंसवने शुचिः ॥ तदहः पितरश्चैनमूचुर्जहिष्ठ गानिति ॥ ४० ॥ तं राजसत्तमं प्रीतास्तदामतिमतां वर ॥ सपितृणां नियो गंतमनतिक्रम्य पार्थिवः ॥ ४१ ॥ चकार मृगयां कामी गिरिकामेव संस्मरन् ॥ अतीवरूपसंपन्नां साक्षाच्छ्रियमिवापरां ॥ ४२ ॥ अशोकैश्चंपकैश्च तैरनेकैरतिमुत्तकैः ॥ पुन्नागैः कर्णिकारैश्च वकुलैर्दिव्यपाटलैः ॥ ४३ ॥ पाटलैर्नारिकेलैश्च चंदनैश्चार्जुनैस्तथा ॥ एतैरम्यैर्महावृक्षैः पुण्यैः स्वादुफलैर्युतं ॥ ४४ ॥ कोकिलाकुलसन्नादिं मत्तभ्रमरनादितं ॥ वसंतकाले तत्तस्य वनं चैत्ररथोपमं ॥ ४५ ॥ मन्मथाभिपरीतात्मानापश्यद्विरिकांतदा ॥ अपश्यन्कामसंतप्तश्चरमाणो यदृच्छया ॥ ४६ ॥ पुष्पसंच्छन्नं शाखाग्रं पल्लवैरुपशोभितं ॥ अशोकं स्तवकैश्छन्नं रमणीयमपश्यत् ॥ ४७ ॥ अधस्तात्तस्य च्छायायां सुखासीनो नराधिपः ॥ मधुगंधैश्च संयुक्तं पुष्पगंधमनोहरं ॥ ४८ ॥ वायुना प्रेर्यमाणस्तु धूम्राय मुदमन्वगात् ॥ तस्य रेतः प्रचस्कंद चरतो गहने वने ॥ ४९ ॥ स्कन्नमात्रं च तद्रेतो वृक्षपत्रेण भूमिपः ॥ प्रतिजग्राह मिथ्यामेनपतेद्रेत इत्युत ॥ ५० ॥ इदं मिथ्यापरिस्कन्नं रेतो मेन भवेदिति ॥ ऋतुश्च तस्याः पत्न्यामेन मोघः स्यादिति प्रभुः ॥ ५१ ॥ संचिंत्यैवं तदाराजा विचार्य च पुनः पुनः ॥ अमोघत्वं च विज्ञाय रेतसो राजसत्तमः ॥ ५२ ॥ शुक्रप्रस्थापने कालं महिष्याः प्रसमीक्ष्य वै ॥ अभिमंन्याथ तच्छुक्रमारात्तिष्ठंतमाशुगं ॥ ५३ ॥ सूक्ष्मधर्मार्थं तत्त्वज्ञो गत्वा श्येनं ततोऽब्रवीत् ॥ मत्प्रियार्थं मिदं सौम्यशुक्रं मम गृहं नय ॥ ५४ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सिंहावलोकनेनाशोकमेव विशिनष्टि मधुगंधैरिति ॥ ४८ ॥ वायुना कामोद्धीपकेन धूमं मलिनं रतिकर्म तदर्थं मुदं स्त्रीविषयां प्रीतिमनुसृत्यतामेव न साऽगात् तथा सहमानं संसुरतमकरोदित्यर्थः प्रचस्कंदपपात ॥ ४९ ॥ मिथ्याप्रसवशून्यत्वेनालीकप्रायं ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अभिमंन्य पुत्रोत्पत्तिर्लिंगैर्मन्त्रैः स्पृष्ट्वा आरात् विमानैकदेशसमीपे ॥ ५३ ॥ ५४ ॥